

Forfatter: Juel-Hansen, Erna

Titel: Udrag fra EN UNG DAMES HISTORIE

Citation: Juel-Hansen, Erna: "En ung Dames Historie", i Juel-Hansen, Erna: *En ung Dames Historie*, udg. af Lars Petersen , 1888, s. 77. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-juelh01val-shoot-idm139742594266096/facsimile.pdf> (tilgået 05. maj 2024)

Anvendt udgave: En ung Dames Historie

varsoomt Tryk, der sagde ligeså meget som tusend Ord. Og skjønt hun ikke kunde se ham for Isposen, der gik helt ned over Næsen, vidste hun så bestemt, hvordan han så' på hende, uden en eneste Rynke i Øjekrogen, der gjorde Nar af hende.

Det gjorde rigtig nok tyve Gange mere ondt i Hovedet, fordi hun var lige ved at græde. Men det var det samme. Det løsnede ligesom lidt på det andet, der sad og klemte et Sted langt inde — ja, for hun var så ulykkelig, å så ulykkelig.

Da Hovedpinen Dagen efter var gået over, følte hun sig så mat og elendig, at hun var vis på, hun skulde dø. Man kunde ikke leve efter dette. Og så så' hun sig selv ligge udstrakt på en Bære, helt i hvidt, med en Krans af hvide Roser om Håret og stort, hvidt Spejlfors Slør over Kisten, og så vilde Folk sige: „hun tæredes hen af Kjærlighed til sin døde Fætter“ — og så græd hun af den dybeste Medlidenhed med sig selv.

Der var bestilt nye Sørgedragter til hende og Mama. Og sikkert var det, hun vilde gå i sort altid. Hun var hans Enke, så længe hun levede, og vilde aldrig tilhøre nogen anden.

Og når nu det var så vist, så vist, var det en Skam af Mama, at hun lo af hende, da hun vilde have Krepflorsslør ned ad Nakken på sin Hat. Men Mama vidste jo rigtig nok